

Protokoll hållet vid Joans Skollärares förenings sammanträde den 7^e Decembris 1883.

Närvarande voro följande: Lärke-
herden Boström, Hvar Tengström; Lärarne:
Öinberg, Palmqvist, Sundqvist, Nyström, Vallin,
Larsson, Juvana Håll och Lindgren,
Föreläsaren Boström, Boström, Lindgren
Nordberg, Hammar, Haggglund, Gvarnström
Lundström, Nygren och Anderson.

Ordföranden öppnade mötet med
bön och hälsade de tillstädeskomna, hvarefter
Skolläraren J. O. Vallin gaf lektion, afseende
innehållsutredning af det i Folkskolans
läsebok befintliga stycket "Julitelmä".

Protokoll från föregående samman-
träde upplästes och godkändes. Föreläsaren
Knut Nordberg utsågs. äfven vid nästa ordinarie
sammanträde undervisa.

De till mötet framlagda frågorna
vor:

1^e "Vilka medel anses mest bidraga till god
ordning inom Skolan?"

2^e "Anses ett bibliotek för Folkskolan nöd-
vändigt och i så fall, huru skola ett sådant
lämpligast åstadkommas?"

Sedan föregående frågor lifvigt upp-
lästa, emottållde Ordf. till de närvarande föreningsmedlemmarna, om icke disk. tillfälle
öfrin 2° frågan borde uppskjutas till ett kom-
mande sammanträde, emedan flestadel af
Skolrådsmedlemmarna nu voro frånvarande.
Herr Tengström yttrade frågornas behandling

vid detta sammanträde, hvaremot Herr
Palmqvist förslög, att öfverläggningen borde
uppskjutas ända eller högst fyrtionne dagar,
för att om möjligt få åtminstone den
sednare frågan afgjord redan före Nyåret,
hvaremot tal. erinrade, det Styrelsens mening
med Biblioteksfrågan varit, att i första
hand anskaffa ett för lärare och lärarin-
nor lämpligt bibliotek, hvilket ju indrö-
tt kommit skolan till nytta, och ehf. på Herr
Tengströms förslag, ofrån berörda frågor
behandling uppskjuten till

Fretdagen den 14de December 1883.

Samma dag närvarande: af Skolrådets ledamöter:
Kyrkoherden Posttröm, Rektor Söderbaum
och Herr Tengström samt följande lärare och
lärarinnor: Herrarne Vinberg, Palmqvist,
Nyström och Vallin, fru Blau, frökenarne
Kundström, Quarnström, Nygren, Nordberg,
Hamrin och Andersson

Först företogs till behandling
Biblioteksfrågan och beslut föreningen,
på Kyrkoherden Posttröms förslag, an-
mända Styrelsen, att ingå till Skolrådet med
vördsam anhållan, det Skolrådet täcktes
anordna ett bibliotek för folkskolans lärare
och lärarinnor och om så lämpligt kunde
synas, äfven för de äldre af skolans barn-
gar.

Derefter vidtog till behandling frågan:
"Hvilka medel anses bäst bidra till god
ordning inom Skolan?"

På uppmaning af Kyrkoherden Posttröm
yttrade sig först Rektor Söderbaum
Det gäller i första hand göra klart
för sig hvad som menas med god ordning
inom Skolan. Till god ordning hör det ofrån

Skicket, att vara höflig, iakttaga det passande
och lämpliga mot sin Lärare, Kamrater
och andra, med hvilka barnet kommer i
beröring. Läraren har då många öskick
hos det att iakttaga, såsom stötande blick,
skrik och hvilstående på gatan, - med
ett ord, att noga öfvervaka besök-
ska deras skick och uppförande
mellan skolan och hemmet.

Den goda ordningen bör afse
barnets sedliga lustskapenhet och delfin
utgå, men huru kunna väcka det sed-
liga hos barnet? Det bästa medlet dertill
är lärarens personlighet samt att behand-
la det med vänlighet och deltagande paradt
med strängt allvar. Men lärarens arbete
mötas här, som förut är nämnt, af flera
hinder, emedan i folkskolan finnes så
många vanartiga barn, som vi icke kun-
na drifva ut densamma, ty huru skulle
de genom ett sådant förfarande blifva!
Tal. omnämnde, att i flera städer äro
de vanartiga inom folkskolan samman-
förda i särskilda klasser, men ansåg
tal. ett sådant ordnande ej kunna läm-
na goda resultat.

De medd. yttrade tal., hvilka med
bidraga till god ordning äro: Lärarens
personlighet; i klassen hålla en starkt
uppreglad rättskänsla, så, att det såte
handlande barnet måste få sin erkän-
da samt det illa handlande sin fel er-
kännas. Vidare bör läraren strängt hålla
på, att hans förestifter ålydas; dessa
skola vara korta och icke ofta upprepad.
Efterföljas ej förestifterna måste åga till-
gripas, men ågan vare lämpad efter
barnets fel och tvänjvån det häflutit.

om grundens dertill varit barnets skaplynn-
ne, obetänksamhet eller vanvart. Om
barnet under lektionen visar ouppmärks-
samhet, kan läraren låta det stå eller
ofta läfva detsamma, hvilket län
verkar på känsliga barnen, låta det
jelande ^{barnet} sitta inne under lektionen
o.s.v. Vidare har läraren, å meddelat
sig med föräldrarna, äfvenså anmärkt
sinnebocker å tunga för skolgångens
kontrollerande, dock böra de ej an-
vändas för jels inskuffande, ty då kunna
de istället skada, af det skäl, å barnet
framställer saken för föräldrarna så,
å det haft värt och läraren orätt.
Slutligen har läraren för upprätthållande
af god ordning å tunga den kroppes-
liga agan, hvilket dock bör användas
med största urskilning och slä som
en sträcke för barnet.

Herr Axtens tack som för hvad den
förra tal. yttrat, tillade, å skolans
och hemmets lagar mästa barnet
lyda. Skolans lagar äro allmänna och
enskilda. De allmänna, hvilka
reglera den ärliga och dagliga skolti-
ken samt bestämna kunskapsmättn
för flyttandet till högre klass. De all-
männa lagarna äro lika för alla sko-
lar, de enskilda äro olika, men syf-
ta till samma mål barnets sedlighet,
i god ordning hör, å barnet på beständ
tid upfinnes sig i skolan med väl öfver-
låta lexor, under lektionen följer
med, vid raststundarna samt under gån-
gen från och till skolan upp för sig
städadt och skickligt. Ordningens
reper. vare läraren, framför han och

på beständ ^{tid} måste börja och sluta, vid lekarnes
barnen öfvervaka, vid förmaningen
använda goda ord. Förskrifterna, korta
och bestända samt ej för ofta upprepade,
skola strängt åttlydas; öfverträdas de,
bör ej läraren spela den förolämpades
rol. Tal. ansåg ej strykböra försvinnna,
det vare den sista utväg för ordnin-
gens upprätthållande; berörade Rektor
Söderbaums yttrande, att lärarens upp-
trädande varv aktningsskjudande.

Skytseherden Pastorin instände i
dit förut sagda samt betorade, att den
yttre ordningen varv en afspieglande af
barnets inre; den seroppsliga ager-
användas mycket sparsamt; läraren
vara omöbligt rättvis; nogra urskilja, om
en begäret fel härfläts af psykiskhet
eller elakhet, laga felet som barnen de
mot sig sjelf, emär läraren repres. en
håga mågt; ej ännu för strängt hålla på
tillia stoff för samma fel inom skolan,
ty ofta kunna lärare behöfra använda
olika straff för att blifva åttlydda. Tal. gillade
Rektor Söderbaums yttrande, att ej gifva
premier åt barn, hvilka hafva underhal-
liga sedebetyg samt hända skuldigen, att lärare
ware den personifierade ordningen, beständ
heten, utan pedanteri och lagom inom
skolan.

Hon Vallin betorade synnerligen nyttan af
anmärkningsböcker, frånginom läraren
iständsattes att säkert kontrollera barnets
skolgång, om det försummat skolan af
virkligt giltiga skäl, eller kunna komma
under span af att tvöta skolan, men
tillbragt dagen utom densamma. Rätta
medlet för att hålla visshet hänti vore

naturlygtis, att läraren sätta sig i omedelbar förbindelse med barnets föräldrar, men när detta många gånger blifvit svårt kan icke något lämpligare medel stå läraren till buds än anmärkningsboken, hvilken, på samma gång den är en medel i lärarens hand, äfven blir af betydelse för föräldrarna, emedan de genom turnusbetygen, som i densamma skulle införas, erhålla upplysningar om barnets flit och uppförande under skoltiden.

Herr Palmqvist var tacksam för det yttrande i frågan, vilket blott påpekade pedagogiska anvisningar af Rektor Fredrik Sandberg, dess tal. erhållit många god vägledning. Juade, att bästa kontroll på att barnet besöker skolan är en anmärkningsboken, utan den kontroll barnen själva föra på hvarandra, af hvilket läraren lätt kan begagna sig, dess instämde öfver Herr Vinberg. Tal gikade utskrifna turnusbetyg.

Den Hall framhöll att läraren så mycket som möjligt borde sätta sig i förbindelse med barnens föräldrar.

På god ordning hörs och snygga barn, varför Rektor Söderbaum framstälde frågan: "Hur kan vi er åt, när barnen komma smutsiga och trasiga till skolan?"

Herr Palmqvist yttrade, att hon för påpekande af trasiga kläder oftare fann påpekade för mycket pral.

Fr. Anderson hade i småskolan icke funnit så stora bristen hvad hela kläder beträffade, de vanliga voro: jelande knappar, band och hängar, och hade hon

förökt uppmuntra flickorna äm själva laga
de små bristerna och gossarna, äm även
höfligt bedja sin mamma.

Diskussionen utgjorde ⁸⁸svan
på frågan.

Sammanträdet slöts med bön
och beslut, äm nästa sammanträde skulle
ega rum fredagen den 25^e januari 1884.